

Protokoll fört vid enskild föredragning

Regeringskansliet

Enheten för rättsliga och internationella frågor, Rk1a

Beslutande

Minister

Mika Nordberg

Föredragande

Rättssakkunnig

Raine Katajamäki

Justerat

Omedelbart

Ärende/Dnr/Exp.

Beslut

Nr 148

Beslut om avgiftsskyldighet

ÅLR 2017/5534

704 Rk1a

Beslut

Landskapsregeringen *beslutar* att klaganden inte är skyldig att betala televisionsavgift för perioden 27.12.2016 – 26.06.2017.

Bakgrund

Den 27 oktober 2016 gjorde landskapsregeringens kontrollant en kontroll av televisionsinnehav i Mariehamn. Då hittade kontrollanten en oanmäld televisionsmottagare som tillhörde klaganden. Klaganden bestred inte avgiftsskyldigheten och begärde inte heller att landskapsregeringen skulle fatta ett särskilt beslut om avgiftsskyldigheten. Istället undertecknade klaganden anmälan om icke betald TV-avgift konstaterad vid televisionskontroll.

Den 27 december 2016 utfärdades fakturan för betalningsperioden 27.12.2016 – 26.06.2017 med förfallodag den 10 januari 2017.

Den myndiga klagandens mor lämnade in en uppsägningsblankett till landskapsregeringen den 7 april 2017. Ingen fullmakt fanns med. På blanketten angavs att anmälningsskyldigheten skulle ha upphört retroaktivt den 1 januari 2017.

Den 4 maj 2017 gjorde landskapsregeringens kontrollant ett nytt besök hos klaganden. Denne hittade då två televisionsmottagare i klagandens lägenhet. Klaganden angav att den ena televisionsmottagaren tillhörde klagandens syster som snart skulle flytta. Under kontrollen bestred klaganden inte avgiftsskyldigheten och begärde inte heller att landskapsregeringen skulle fatta ett särskilt beslut gällande den ikraftvarande avgiftsskyldigheten.

Den 8 maj 2017 skrev klagandens mor ett e-postmeddelande till landskapsregeringen där hon redogjorde för att klaganden inte har en televisionsmottagare och att klagandens syster, som är boende hos modern, tillfälligt har haft sin televisionsmottagare placerad i klagandens lägenhet.

Den 6 juni 2017 blev den obetalda fakturan för betalningsperioden 27.12.2016 – 26.06.2017 ett anhängigt utsköningsärende hos landskapsfogdeämbetet i landskapet Åland.

Förfallodagen på fogdens faktura var den 3 juli 2017. Den 4 juli 2017 meddelade klagandens mor per e-post till landskapsregeringen att klaganden inte har en televisionsmottagare.

Den 5 juli 2017 begärde landskapsregeringen en fullmakt från klagandens mor. Samma dag sade klaganden upp sin televisionslicens och klagandens mor meddelade landskapsregeringen att hon har betalat fogdens faktura.

Den 6 juli 2017 emottog landskapsregeringen en fullmakt enligt vilken klaganden har anlitat sin mor som sitt ombud i ärenden angående TV-licens.

Motivering

Enligt 28 § 1 mom. i landskapslagen (2011:95) om radio- och televisionsverksamhet betalas, i enlighet med vad landskapsregeringen närmare bestämmer, en årlig avgift för innehav av en anordning som huvudsakligen är avsedd att användas som televisionsmottagare. Enligt 3 § 1 mom. i landskapsregeringens beslut (2017:61) om avgifter för innehav av televisionsmottagare betalas en enda televisionsavgift för samtliga televisionsmottagare som är avsedda att användas i innehavarens hushåll.

Innehavare av en televisionsmottagare som är avgiftsskyldig för innehavet ska anmäla sitt innehav till landskapsregeringen innan en televisionsmottagare börjar användas (2011:95, 27 § 2 mom.). För att övervaka att anmälningskyldigheten enligt 27 § verkställs kan landskapsregeringen förordna särskilda kontrollanter i enlighet med lagens 31 §. Enligt motiven avses med användning av en televisionsmottagare att man kan ta emot televisionsprogram med hjälp av mottagaren. Även en televisionsmottagare som inte har kopplats till ett elektroniskt kommunikationsnät eller vars kanaler inte ställts in, anses kunna användas om televisionsmottagaren förvaras så att den när som helst med obetydliga åtgärder kan användas för att ta emot televisionsprogram (FR 17/2010-2011). Detta betyder att avgiftsskyldigheten är kopplad till själva innehavet av en televisionsmottagare. En anmälan om innehav ska följaktligen göras till landskapsregeringen oavsett televisionsmottagarens användningsändamål eller ägoförhållanden. Vid båda kontrollerna av televisionsinnehav hos klaganden har det därmed varit fråga om en sådan typ av innehav som i vanliga fall, enligt lagens 27 § 2 mom., måste anmälas till landskapsregeringen.

Efter att en anmälan om innehav av televisionsmottagare enligt 27 § har kommit in till landskapsregeringen uppbär landskapsregeringen utan något separat beslut om avgiftsskyldighet en avgift för innehav av televisionsmottagare hos den fysiska eller juridiska person som har anmälts som innehavare (2011:95, 30 § 1 mom.). På uppbörd av avgift för innehav av televisionsmottagare tillämpas i övrigt landskapslagen (1993:27) om grunderna för avgifter till landskapet (2011:95, 30 § 3 mom.). Med stöd av denna lag är televisionsavgifter direkt utsökbara (1993:27, 8 § 1 mom.).

På begäran av innehavaren av en televisionsmottagare eller om det har blivit uppenbart vid en kontroll att någon använder en televisionsmottagare som

inte har anmälts enligt 27 § och oenighet råder huruvida avgiftsskyldighet föreligger fattar landskapsregeringen ett särskilt beslut om avgiftsskyldighet och om tidpunkten för när avgiften ska börja betalas (2011:95, 30 § 2 mom.).

Vid uppbörd och kontroll av televisionsinnehav råder ofta motstridiga uppfattningar om avgiftsskyldigheten. Därför är det viktigt att landskapsregeringen i en oklar situation kan fatta ett särskilt beslut om avgiftsskyldigheten. Landskapsregeringens skyldighet att på eget initiativ fatta ett särskilt beslut om avgiftsskyldigheten begränsar sig emellertid till sådana situationer där det vid en kontroll har blivit uppenbart att någon använder en televisionsmottagare som inte har anmälts och oenighet råder huruvida avgiftsskyldighet föreligger. I andra situationer bör den avgiftsskyldige själv begära om ett separat beslut (se FR 17/2010-2011).

Vid de två kontrolltillfällena har klaganden inte bestridit anmälningsskyldigheten och landskapsregeringen har inte heller mottagit en uttrycklig begäran om att fatta ett särskilt beslut om avgiftsskyldigheten. Det är dock uppenbart att klagandens ombud har en annan uppfattning om klagandens avgiftsskyldighet. Av denna anledning och med särskild hänsyn tagen till klagandens rättsskydd är det motiverat att landskapsregeringen fattar ett särskilt beslut om klagandens avgiftsskyldighet.

Under ärendets beredning framkom att klaganden aldrig har varit stadigvarande bosatt i sin lägenhet i Mariehamn där kontrollen av televisionsinnehav ägde rum. Istället har klaganden officiellt haft sin stadigvarande bostad på en annan ort i ett hushåll där det finns en betald TV-licens. Landskapsregeringens etablerade praxis i fråga om studie- och övernattningslägenheter är att skyldigheten att erlägga televisionsavgift är kopplad till hemkommunsadressen även om vissa undantag kan förekomma.

Klaganden är stadigvarande bosatt hos en nära anhörig. Landskapsregeringen konstaterar således att den nära anhöriga och klaganden fortsättningsvis hör till samma hushåll. Med avseende på att det finns en aktiv och betald TV-licens kopplad till det nämnda hushållet har televisionsavgiften uppburits av klaganden utan stöd i lag. Landskapsregeringen återbetalar klagandens televisionsavgift för perioden 27.12.2016 – 26.06.2017 inklusive alla indrivningskostnader.

Tillämpade lagrum

30 § landskapslag (2011:95) om radio- och televisionsverksamhet
3 § landskapsregeringens beslut (2017:61) om avgifter för innehav av televisionsmottagare
